

den gaaer paa Græs, bestemmes den Afstand, i hvilken denne bør holdes fjernet fra Andres Græsgange.

Dyner Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Character, skal Bekjendtgjørelse derom skee af Amtet gjennem den eller de meest udbredte Tidender i Egnen, og tør der da ikke paa denne afholdes noget Marked for Dyr af samme Art. Saadan Bekjendtgjørelse og Forbud skal ubetinget skee, hvis Sygdommen er ondartet Lungesyge hos Dren eller Dvægpest.

§ 7.

I hvilken Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil det Offentlige ifølge den foregaaende Paragraph er berettiget, skulle bringes til Afsættelse, og naar dermed kan ophøres, bestemmer Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling og de øvrige af ham tilveiebragte Oplysninger. Saavidt muligt skal han selv undersøge Forholdene paa Stedet, anordne det fornødne angaaende Udsøffelsesmaaden og paasee de givne Tilholds Efterlevelse. Biser Gieren i saa Henseende Forsømmelighed eller endog Modvillighed, er Politimesteren berettiget til selv at lade det fornødne udføre for Gierens Regning, og bliver da Betalingen derfor efter Amtmandens Approbation hos ham at inddrive under Udpantningstvång, eller, forsaavidt den ikke derved maatte udkomme, at udrede af Amtrepartitionsfondet. Er det Gierens Uformuenhed, som er Grund til, at det Offentlige selv har maattet indskride paa saadan Maade, kan Amtmanden anvise Betalingen paa Amtsfondet, og har da Amtsrådet at afgjøre, hvorvidt Fordringen kan estergives.

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsjeds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal dette nøiagtigen søges oplyst, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Ophold træffes, og forsaavidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdictioner, disses Politimestre derom underrettes.

Udsender Indenrigsministeriet en Veterinær til Stedet, hvorom Amtet da skal underrettes, gaaer Ansvarret fra Dyrlægen over paa denne.

§ 8.

Dystaer der Formodning om, at den i en Dvægbesætning udbrudte Sygdom er ondartet Lungesyge eller Dvægpest, kan Politimesteren lade et eller to Stykker slagte, for ved sammes Obduction derom at erholde større Biskhed.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte tvende Sygdomme, kunne efter Politimesterens Foranstaltning dræbes, indtil det, naar der ikke længer er Haab om ved dette Middel at standse Sygdommens Udbredelse, forordnes af Indenrigsministeriet, at saadant ikke mere maa finde Sted. Saa kan det nævnte Ministerium ogsaa i Sygdommens Begyndelse paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Gjæver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er befængt med Snive eller Springorm (hvortil ogsaa den saakaldte Steenkrop bliver at hense), skal dræbes.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derover optagne Forretninger gjennem Amtet indsendes til Indenrigsministeriet.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taxere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrene ansættes til den Værdi, de vilde have, hvis de ikke vare syge; men i Besøbet afdrages det dræbte Dyrs Værdi. Den saaledes udfundne Sum erstattes Gierne fuldt, hvis der ved Dyrenes Nabning ikke findes Spor af nogen af de nysnævnte Sygdomme, i modsat Tilfælde med $\frac{2}{3}$ af den ansatte Værdi.

Erstatningen udredes med $\frac{2}{3}$ Dele af Statskassen og $\frac{1}{3}$ Deel af vedkommende Kæmmerkasse eller Repartitionsfond. Udenfor Kjøbenhavn bliver vedkommende Kæmmerkasses Udlæg senere at fordele paa Amtets samtlige Kjøbstæder.

§ 9.

Naar der i Nabolandene hersker nogen af de i denne Lov nævnte Sygdomme, kan vedkommende Ministerium udstede Forbud mod Indførsel af den angrebne Art af Huusdyr